

Arrest

nr. 51 906 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MICHOLT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 september 2009 het Rijk binnen en diende op 30 september 2009 een asielaanvraag in. Op 13 juli 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van Tibetaanse origine te zijn en afkomstig te zijn uit Lithang gelegen in de provincie Sichuan. In 1995 of 1996 huwde u Dolkar Lhamo, samen hebben jullie twee kinderen. U werkte als vrachtwagenbestuurder en taxichauffeur. U bezit uw eigen vrachtwagen in Tibet. Ook handelde u in "yartsagumbu" (caterpillarfungus). U haalde aan dat er in Tibet geen vrijheid bestaat. De toestand verslechterde nog na de arrestatie van Ronggyal Adak, waarna de Chinese overheid het leger installeerde in de dorpen van de regio Lithang. Op 8 of 9 maart 2009 werd u als gezinshoofd door het dorpsbestuur opgeroepen op een vergadering. De inwoners van het dorp

werden verzocht zich akkoord te verklaren met een petitie van de overheid om zo hun steun aan het Chinese bewind kenbaar te maken en zich af te zetten tegen de Dalai Lama. U weigerde deze petitie te ondertekenen. Na een tweetal dagen verliet u het dorp om "yartsagumbu" aan te kopen in een nomadenstreek. Omdat u vreesde alsnog te worden gearresteerd vertrok u op 27 maart 2009 naar Lhasa. Op 11 april 2009 ging u per vrachtwagen naar Dram. U wandelde twee dagen en twee nachten alvorens Nepal te bereiken. U arriveerde in de "Nelenkhang" (Reception Centre) op 14 april 2009. Op 27 of 28 september 2009 reisde u per vliegtuig vanuit Nepal via een onbekende transit naar Frankrijk. U vroeg hier asiel aan op 30 september 2009. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw shenfenzheng, uw rijbewijs, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van uw hukou, een kopie van het registratieformulier van de Nelenkhang van Nepal en enkele foto's neer.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. U verschaftte het CGVS immers geen volledige duidelijkheid over de documenten waarover u in Tibet, Volksrepubliek China beschikte. Voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 17 mei 2010 p.9 en 10) verklaarde u dat u nooit over een Chinees paspoort hebt beschikt. Uit het attest van de "Nelen Khang" ("Reception Centre") Kathmandu dat u neerlegde op het CGVS, blijkt echter dat u zich bij deze organisatie liet registreren met in uw bezit een Chinees paspoort. Op dit attest staat een verwijzing naar het Chinese paspoort waarmee u zich aandiende, zijnde het documentnummer beginnend met de letter "G". De informatie waarop deze vaststelling is gebaseerd, is toegevoegd aan het administratieve dossier, evenals het attest zelf en een vertaling ervan (zie blauwe en groene map in het administratieve dossier). Deze vaststelling laat het CGVS toe op gerede wijze te vermoeden dat u, in het bezit van een Chinees paspoort, op legale wijze de Volksrepubliek China hebt verlaten. Het is voorts opvallend te noemen dat u slechts weinig op de hoogte was over de documenten waarmee u naar Europa reisde. U verklaarde dat u met een vals Nepalees paspoort reisde. U kon echter niet aangeven welke identiteit vermeld stond in het paspoort. Behalve dat het paspoort een geelachtige kleur had en uw eigen foto was gebruikt, kon u geen verdere informatie verstrekken over het paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en 11). Bij aankomst gaf u het paspoort af aan de smokkelaar, wiens naam u niet kende. U bezit geen kopie van dit paspoort. Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en bij het binnenreizen van de Schengenzone, is het onaannemelijk dat u over deze essentiële gegevens aangaande uw reisdocumenten niet op de hoogte zou zijn geweest. Deze vaststelling doet het CGVS vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten, in casu uw Chinees paspoort, bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt om voor de Belgische autoriteiten te verhullen dat u op legale wijze naar België bent gereisd.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u niet enkel de vluchtelingenstatus maar ook de subsidiaire beschermingsstatus moet worden geweigerd. Immers door het afleggen van bedrieglijke verklaringen maakte u het de asielinstanties niet duidelijk over welke documenten u in de Volksrepubliek China beschikte, hoe u uw land verliet en via welke plaatsen u naar België reisde en of u daarbij gebruikt maakte van uw persoonlijk paspoort. Bijgevolg maakte u het CGVS onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw eventuele nood aan bescherming. Het gebruik van een legaal paspoort bij uw vertrek uit China, doet vermoeden dat u geen problemen kende in het land. Het is de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Dat u in het bezit werd gesteld van uw eigen officiële paspoort door de Chinese autoriteiten en vermoedelijk dit paspoort gebruikte om legaal de Volksrepubliek China te verlaten via de grensplaats Dram zoals vermeld staat op uw attest van de "Nelen Khang" te Nepal, is tegenstrijdig aan de door u geuite vrees. In het licht van deze vaststellingen stelde u het CGVS alsdunsdanig niet in staat uw vrees bij terugkeer te beoordelen.

Hoewel u volgens uw verklaringen weigerde de Dalai Lama afvallig te zijn door een petitie van de Chinese overheid ongetekend te laten, haalde u geen persoonlijke moeilijkheden met de Chinese overheid aan (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Verder gevraagd waarom u een asielaanvraag indiende in België, antwoordde u met de veralgemening dat er geen vrijheid is in Tibet en dat men hier in België kan doen wat men wil zolang het conform de wetgeving gebeurt. U haalde louter aan dat de Chinezen u geen wagen ter waarde van meer dan 20.000 yuan verkopen omdat u Tibetaan bent. U gaf geen verdere redenen aan waarom u niet naar Tibet terug zou kunnen keren.

De documenten die u neerlegde zijn niet van die aard dat ze de beslissing van het CGVS in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw huwelijksakte en uw hukou bevestigen weliswaar uw identiteit,

toch vormen zij geen bewijs van vervolging. De foto's vormen een indicatie dat u uit Tibet, Volksrepubliek China afkomstig bent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een *"EERSTE MIDDEL: IN HOOFDORDE: SCHENDING VAN ARTIKEL 1, A, 2° LID VLUCHTELINGENVERDRAG; SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 VREEMDELINGENWET; SCHENDING VAN ARTIKEL 69 VREEMDELINGENWET"*.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ziet niet in hoe verzoeker de schending kan aanvoeren van artikel 69 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet) gezien dit artikel werd opgeheven.

2.3. Waar verzoeker zich in een onderdeel van het tweede middel beroept op de *"schending van de materiële motiveringsplicht"* zal het beroep vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker toont zijn identiteit aan met een shenfenzheng en een kopie van zijn hukou maar legt zijn paspoort niet neer terwijl het neergelegde attest van de Nelen Khang een paspoortnummer vermeldde en hij thans in het verzoekschrift toegeeft met een eigen paspoort China te hebben verlaten. Verzoeker is verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken wanneer zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Dit tast zijn geloofwaardigheid fundamenteel aan te meer nu hij blijft volhouden met een vals Nepalees paspoort naar Europa te hebben gereisd, hij geen nadere toelichtingen kan geven over de identiteitsgegevens van het valse paspoort en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de kleur van het paspoort (blauw bij Dienst Vreemdelingenzaken en geel bij de CGVS). Verder verklaarde verzoeker eerst bij de Dienst Vreemdelingenzaken in Nederland te zijn geland en daarna op het CGVS in Frankrijk. Waar verzoeker bovendien stelt dat de smokkelaar de documenten bijhield, gaat hij voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten, wat niet het geval is. Verzoeker tracht aldus moedwillig zijn reisweg onbekend te laten. Hij toont dan ook niet aan wanneer hij China verliet en wanneer hij in Europa toekwam. Verzoeker toont evenmin aan waarom hij een smokkelaar en vals paspoort nodig heeft wanneer hij goedkoper, veiliger en ongemoeid legaal kan reizen met zijn eigen authentieke paspoort. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven en zijn verklaring illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.2. Verzoeker steunt zijn vrees voor vervolging op het feit dat hij weigerde een petitie te ondertekenen en hij een bijeenkomst georganiseerd door de Chinese autoriteiten vroegtijdig verliet maar laat na dit aannemelijk te maken. Verzoeker verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat er nadien *"niks speciaals"* gebeurde (zie verhoorverslag CGVS, p. 12) en verzoeker en andere dorpsgenoten die de petitie niet ondertekenden naderhand geen problemen ondervonden. Uit zijn verklaringen blijkt bovendien dat verzoekers vrouw en familie geen problemen hebben gekend met de Chinese autoriteiten voor zijn vertrek, noch erna (zie gehoorverslag CGVS, p. 13 en 17). Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij, noch zijn familie, persoonlijke problemen kennen met de Chinese overheid. Overigens ook volgens verzoekers eigen verklaringen, verkreeg hij een paspoort na deze petitiemeeting en vertrok hij legaal uit China zodat niet aannemelijk is dat hij in de negatieve aandacht stond van zijn autoriteiten.

3.3. Waar verzoeker stelt naar Nepal te zijn vertrokken en er de Dalai Lama wenste te ontmoeten, legt hij een kopie van het registratieformulier van de Nelen Khang voor. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien blijkt noch uit zijn verklaringen, noch uit de kopie van het registratieformulier dat verzoeker een audiëntie bij de Dalai Lama heeft gehad. Derhalve kan verzoeker bezwaarlijk ten gevolge van een bezoek aan de Dalai Lama problemen kennen met de Chinese autoriteiten.

3.4. Wat de overige documenten betreft, met name zijn rijbewijs, kopie van huwelijksakte en foto's, stelt de Raad vast dat deze stukken geenszins verzoekers bewering ondersteunen problemen te hebben met de Chinese autoriteiten.

3.5. Verzoeker toont niet aan persoonlijke problemen te kennen met de Chinese autoriteiten. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In een *"TWEEDE MIDDEL"* beroept verzoeker zich *"IN SUBSIDIAIRE ORDE"* op de *"SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 A OF B VREEMDELINGENWET. SCHENDING VAN ARTIKEL 3 E.V.R.M. SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT"*.

4.2. Wat betreft de materiële motiveringsplicht wordt gewezen op § 2.4.

4.3. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.4. Verzoeker geeft terecht aan dat de situatie in Tibet niet voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet en er geen gewapend conflict aan de gang is. Hij meent anderzijds *"dat terugkeren naar China voor mensen van Tibetaanse origine niet zonder een reëel risico voor ernstige schade in de zin van: a. doodstraf of executie; b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing"* is. Hij voegt bladzijdenlange Engelstalige teksten toe (zie p. 7 tot 15 verzoekschrift) die onvertaald zijn, noch nuttig worden toegelicht tenzij de loutere korte beweringen dat China de Tibetaanse cultuur niet erkent en de Dalai Lama ziet als een vijand. De Raad ziet dan ook niet in wat dergelijke beweringen in casu bijbrengen te meer nu verzoeker geen problemen met zijn overheid aantoonde. Verzoeker gaat eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus, de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. De verwijzing naar algemene rapporten en informatie over Tibet en de problematiek rond Tibetaanse vluchtelingen is onvoldoende om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar China een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoeker legt zijn paspoort niet neer zodat de Raad niet kan nagaan of hij eerder internationaal reisde. Verzoeker toont niet aan in de negatieve belangstelling te staan van zijn overheid. Integendeel hij heeft een transportbedrijf en is handelaar. Zijn bezwaren tegen de situatie in China zijn van economische aard en verder worden slechts algemeenheden aangebracht over de onvrije situatie in

Tibet, maar bevestigt verzoeker dat hij noch zijn familie concrete problemen hadden. Verzoeker toont dan ook niet aan in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

4.5. Tot slot wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar *“het voorafgaande van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van Europa van 29 april 2004”*, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewenste effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

4.6. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK